

ଉଗବତୀଙ୍କ ଘିନୁଆ ଓ ରବ୍ସନ୍ଙ୍କ ଜୋ ହିଲ୍

ଶ୍ରୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡନାୟକ

ଉଗବତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଘିନୁଆ ଓ ଫାମୀ ପାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସତରେ କଣ ତାର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ?

ଯଦି ଯେ ମରିଥାନ୍ତା, ଏବେ ବି କେମିତି ନିଷ୍ଠାପ ବିଦ୍ରୋହର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ତାର ନାଁ ? ଏବେ ବି କେମିତି ସର୍ବୋକ୍ତ ମାନବବାଦୀ ବିପ୍ଳବର ଏକ ମୌଳିକ ଇଷ୍ଟାହାର ଭାବେ ଉଗବତୀଙ୍କ ଶିକାର ଗଞ୍ଜ ଲାଗୁଛି ଏତେ ବାସ୍ତବ ?

ବିପ୍ଳବର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଉଗବତୀଙ୍କ ଭୂଲନା ନାହିଁ । ଗୁରୁତରଣ ପଣ୍ଡନାୟକ ଓ ପ୍ରାଣନାଥ ପଣ୍ଡନାୟକଙ୍କ ସାଙ୍ଗକୁ ଯେ ସଦସ୍ୟ ହେଲାରୁ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ଗଠିତ ହୋଇପାରିଲା ଭାରତୀୟ କମ୍ବ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି , ତାହା ହିଁ କେବଳ ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ସତ୍ୟ, ତା ନୁହେଁ ; ତାଙ୍କ ଗଞ୍ଜ କଥନିକା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଶ୍ରେଣୀ ଚେତନାର ସ୍ଵଦନ ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଧମନୀରେ ଏବଂ ତାର ପ୍ରତିଧୂନୀର ପ୍ରବାହରେ ଯେତେ ସବୁ ଶିକ୍ଷିତ ସରେତନ ଯୁବପ୍ରତିଭା ସାମ୍ୟବାଦୀ ଆଦର୍ଶ ଆପଣାଇ ନୁଆଦୁନିଆଁ ଗଢ଼ିବାକୁ ନିଜ ନିଜକୁ ଉପର୍ଗ କରିଥିଲେ ।

ଗୋଟିଏ ଗଞ୍ଜର ଶାର୍ଷକ ଥିଲା 'ହାତୁଡ଼ି ଓ ଦା' । ଜମିଦାର ଓ ସାହୁକାରଙ୍କ ଅତ୍ୟାବାରରେ ବିଧ୍ୟସ୍ତ ଏକ ସରଳ ନିଷ୍ଠାପ ଶୁଦ୍ଧତାଶୀ ସୁଦାମ କିପରି ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଖଜଣା ଦେବାକୁ ସାହୁକାରଠାରୁ କରଇ କରିଛି ତା ଘରବାରିକୁ ବନ୍ଧକ ଦେଇ ଏବଂ କିନ୍ତୁ ରୋଜଗାର କରି କରଇ ସୁରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଛି ତାର ସୋହାଗିନୀ ଯୁବତୀ ବଧୁ ପମ୍ବନାକୁ ଗାଁରେ, ଅଥବା ସହରର ଶୋଷଣରେ ପାଇତି ପାରିନି ପଇସା , ଏବଂ ଦିବର୍ଷ କାଳ ଏମିତି ହତାଶାରେ କଟିଗଲା ପରା ଜାଣୁଛି ଯେ , ଅନାହାରରେ ସତ୍ତି ସତ୍ତି ବଧୁ ତାର ଜମିଦାର ତନୟର ଲୋଲୁପ ଆଖି ଏଡ଼ାଇବାକୁ ଅନ୍ୟ କାହା ସାଥିରେ ପଳାଇଛି ଜୀବନ ଜିଇବାକୁ , ଏବଂ ଏକଥା ଶୁଣି ଜୀବନର ଏହି ମହାବାତ୍ୟା କବଳରୁ ତଙ୍କାଳ ନିଷ୍ଠାର ପାଇଁ ସୁଦାମ ଯାଇଛି ଆଦିମ ଲିଷ୍ଟାର ଅଳିନ୍ଦକୁ ଜଣେ ସାଥିଶୁମିକ ସହ ଓ ସେଠାରେ ଦେଖୁଛି ଦେହ ବିକାକୁ ଜୀବିକା କରି ବଞ୍ଚିରହିଥିବା ସେହି ହତଭାଗିନୀ ଆଉ କେହି ନୁହେଁ , ତାର ସେହି ସୋହାଗିନୀ ପଡ଼ୁ ପମ୍ବନା, ସାରି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଇଠି ନିଜର କଥା ଉଗବତୀ । ସରିଯାଇଛି ସେଇଠି ସେଇ ଗଞ୍ଜ ସେଇଭାବେ । ଅଥବା ଗଞ୍ଜଟିର ନାଁ ଯେ ରଖିଛନ୍ତି ହାତୁଡ଼ି ଓ ଦା । ଗଞ୍ଜଟିରେ କେଉଁଠି ହାତୁଡ଼ି ନାହିଁ କି ଦା ନାହିଁ । ତେବେ କାହିଁକି ତାର ନାଁ - ହାତୁଡ଼ି ଓ ଦା ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କେଉଁ ସାହିତ୍ୟକ କେବେ ତୋଳି ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଉପର୍ଜନ ସମସ୍ୟାର ଚିତ୍ର ଯେ ଦେଇଛନ୍ତି ଗଞ୍ଜଟିରେ, ତାର ଶାର୍ଷକ ହିଁ ତାର ସମାଧାନ ଦିଏ । ହାତୁଡ଼ି ଓ ଦା - ଭାରତୀୟ କମ୍ବ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟିର ସନ୍ତକ - ଶେଷ କରିବ ଶୋଷଣ ଚକ୍ର , କହିଛନ୍ତି ଉଗବତୀ ଶାର୍ଷକର ପ୍ରତିଟି ଅଣୁରେ ।

ସେହିପରି ଶିକାର ଗଞ୍ଜର ଘିନୁଆ । ଶୋଷକ ରାଷ୍ଟ୍ର ତାକୁ ଫାମୀ ଦିଏ । ଅଥବା ତାର ମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ । ଏବେ ବି ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅତ୍ୟାବାରିର କବାମୁଣ୍ଡ ଧରି ଆନାକୁ ଆସି ବାରତାର ଝଲକ ଦେଉଥିବା ସରଳ ମଣିଷ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ । ଯେତେ ଦିନ ଯାଏଁ ଶୋଷଣ ଥିବ, ଘିନୁଆ ଥିବ । ଉଗବତୀଙ୍କ ଏହି ଆପ୍ତ ଘୋଷଣା ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ଚେତନା । ପଲ୍ ରବ୍ସନ୍ଙ୍କ "I Dreamed I Saw Joe Hill Last Night" କବିତାରେ ମୁଁ ତାର ଝଲକ ଦେଖିଥିଲି । ସାନ୍ ପେଡ୍ରୋ ବନ୍ଦରର ଶୁମିକ ଧର୍ମଘଟର ନେତୃତ୍ବ ନେଇଥିବା Industrial Workers of the World (IWW)ର ଜୋ ହିଲ୍କୁଙ୍କ ମିଛ ମର୍ତ୍ତର କେଶରେ ଫାମୀର ୧୯ ନଭେମ୍ବର ୧୯୧୪ରେ ଗୁଲି ଦଣ୍ଡରେ ହତ୍ୟା କରାହୋଇଥିଲା । ଏହି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା ବେଳେ IWWର ନେତା ବିଲ୍ ହେଉଡ଼ଙ୍କୁ ଜୋ କହିଥିଲେ ଯେ ବାରପରି ଯେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ , ତହିଁରେ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ବିବ୍ରତ ନ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସଂଗୀନ ଚଳାଇ ରଖନ୍ତି । ପଲ୍ ରବ୍ସନ୍ ଏହି ଗୀତ ନିଜୋ ଲେଖି ନିଜେ ଗାଇଥିଲେ ବହୁ ବିପ୍ଳବୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ଦୋର Tchaikovsky Hall ଠାରେ ୧୯୪୯ରେ । ଉଗବତୀଙ୍କ କଳିତ ଘିନୁଆକୁ ମୁଁ ରବ୍ସନ୍ଙ୍କ ବାସ୍ତବ ଜୋ ହିଲ୍କୁଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଖିଛି ଓ ସେଥିପାଇଁ ତହିଁର ଯେଉଁ ଅନୁବାଦ କରିଛି ଓଡ଼ିଆ ପଦ୍ୟରେ , ତାହାକୁ ଏଠି ଅବତାରିତ କରି ଉଗବତୀଙ୍କ ତାଙ୍କ କାଳଜୟୀ ବୈପ୍ଲବିକ ଚେତନା ପାଇଁ ଜଣାଉଛି କୋଟି ପ୍ରଶାମ ।

ଜୋ ହିଲ୍ ଆସିଥିଲା

ମୁଲ ରଚନା: ପଲ୍ ରବ୍ସନ୍
ଅନୁବାଦ: ଶ୍ରୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଜନାୟକ

ରାତ୍ରିରେ କାଳି ଦେଖିଲି ସପନ
ତମଠି ମୋଓଡ଼ି ଯେମିତି ଜୀବନ
ସେମିତି ଜୀବନେ ଝଟକୁ ଥିଲା;
ଜୋ ହିଲ୍ ଆସିଥିଲା ।
ଜୋ ହିଲ୍ ଆସିଥିଲା ।

ତମକି କହିଲି
କି ହୋ ଜୋ ହିଲ୍ !
କେମିତି ପାରିଲ ଫେରି ?
ଦଶକି ତଳେ ଯାଇଥିଲ ପରା ମରି !

ସେ କହିଲା
ମୁଁ ତ ମରି ନାହିଁ, ମରି ନାହିଁ ।
ମରି ନାହିଁ ;
ମୁଁ ତ ମରିଛି ପାରିବି ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଦେଖିଲି ମୋର ଶଯ୍ୟା ପାରୁଗେ ଜୋ ହିଲ୍ ଥିଲା ଉଭା
ଦେହରେ ଡାହାର ଝଟକୁଥିଲା ତ ସତେଜ ଜୀବନ ବିଭା !

ମୁଁ କହିଲି, ଜୋ ! ସେଦିନ ଲବଣ୍ୟର ସହରୋପରେ
ଆତତାୟୀ ଭାବେ ତମକୁ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ !

ମରି ମୁଁ ନଥିଲି, ନଥିଲି ମରି
କହିଲା ଜୋ ଯୋର କରି ।
ମରି ମୁଁ ନଥିଲି କହିଲା ଜୋ
କଣ୍ଠରେ ତାର ଦୃଷ୍ଟି ଭରି ।

କିନ୍ତୁ, ହେ ଜୋ ! ନିଷ୍ଠୁର ସେହି କପ୍ପର ଅଧିକାରୀ
ବନ୍ଧୁକେ ଥିଲେ ସେଦିନ ତମକୁ ଜୀବନେ ହତ୍ୟା କରି !

ମୋ ବଚନ ଶୁଣି ଗର୍ଜିଲା ଜୋ, କହିଲା -
ମୋତେ ମାରିବାକୁ
ବନ୍ଧୁକେ କାହୁଁ ତାକତ୍ ଏତେ ବା ଅଇଲା !

ମୁଁ ମରିନାହିଁ, ମୁଁ ମରିନାହିଁ, କହିଲା ଜୋ ଯୋର କରି
କାହା ଶୁଣି ମାଡ଼େ ଜୋ ହିଲ୍ କେବେ ନ ପାରେ ମରି ।

ଜୋ ହେଉଥିଲା ଉଭା ପାଶେ ମୋର ସତେ ବା ଜୀବନ ମୁଣ୍ଡମାନ
ଆଖିରେ ତାହାର ଝଟକୁ ଥିଲାରେ ଅମ୍ଲାନ ହସ ଦିପ୍ତିମାନ ।
କହିଲା ସେ ହସି, କପ୍ପର ଅଧିକାରୀ,
ଯାହାକୁ ପାରିଲେ ବନ୍ଧୁକେ ନାହିଁ ମାରି
ସେହି ଜୋ ତୋଳିଛି ସଂଗଠନ, ସଂଗଠନ;
ବହିମାନ ସଂଗଠନ ।

କହିଲା ସେ ମୋତେ ଶୁଣ ହେ ଶୁଣ,
ଶୁଣ ହେ ଶୁଣ,
ମରି ମୁଁ ନଥିଲି, ମରି ମୁଁ ନଥିଲି,
ଜୋ ହିଲ୍ ପାଇଁ ନାହିଁ ମରଣ ।
ନାହିଁ ମରଣ ।

ଯେବେଳେ ଯେଉଁଠି ଶ୍ରମିକ ସାଉଁଠି ଈକ୍ୟ ବାଣ
 ସଜ ହେବ ରଣେ, କରବାଲେ ତାର ଦେବ ରେ ଶାଣ
 ଜାରି କରିବାକୁ ଅଧିକାର ତାର ଜନ୍ମଗତ
 ତା ସହ ସେଇଠି କାଳେ କାଳେ କାଳେ
 ଜୋ ହିଲ୍ ଥିବ ପହଞ୍ଚୋଗୀ ସାଜି ପୋଷ୍ଟବତ । ପୋଷ୍ଟବତ ।

ରାତ୍ରିରେ କାଲି ଦେଖିଲି ସପନ
 ତମଠି ମୋଓଡ଼ି ଯେମିତି ଜୀବନ
 ସେମିତି ଜୀବନେ ଝଗକୁଥିଲା;
 ଜୋ ହିଲ୍ ଆସିଥିଲା ।
 ଜୋ ହିଲ୍ ଆସିଥିଲା ।
 କହିଲି ଚକିତେ ଦଶବର୍ଷ ତଳେ ମରି ଯେ ଥିଲ
 କେମିତି ହେ ଜୋ ଜୀବୀତ ହେଲ ?

ମରି ମୁଁ ନଥିଲି, ଜୀଇଛି ମୁଁ ସଦାକାଳେ
 ଶ୍ରମିକ ଶୋଷିତ ଈକ୍ୟର ତାଳେ ତାଳେ ।
 ଉଭା ହୋଇ ମୋର ଶଯ୍ୟା ଧାରେ ସେ କହିଲା,
 ରାତ୍ରିରେ କାଲି ଦେଖିଲି ସପନ, ଜୋ ହିଲ୍ ଆସିଥିଲା;
 ଜୋ ହିଲ୍ ଆସିଥିଲା ।

ସଂପର୍କ-
 scpattanayak@icloud.com
 Mobile: 9437308589